

ମୁକ୍ତିର ପାଥେୟ ଭାଗବତ

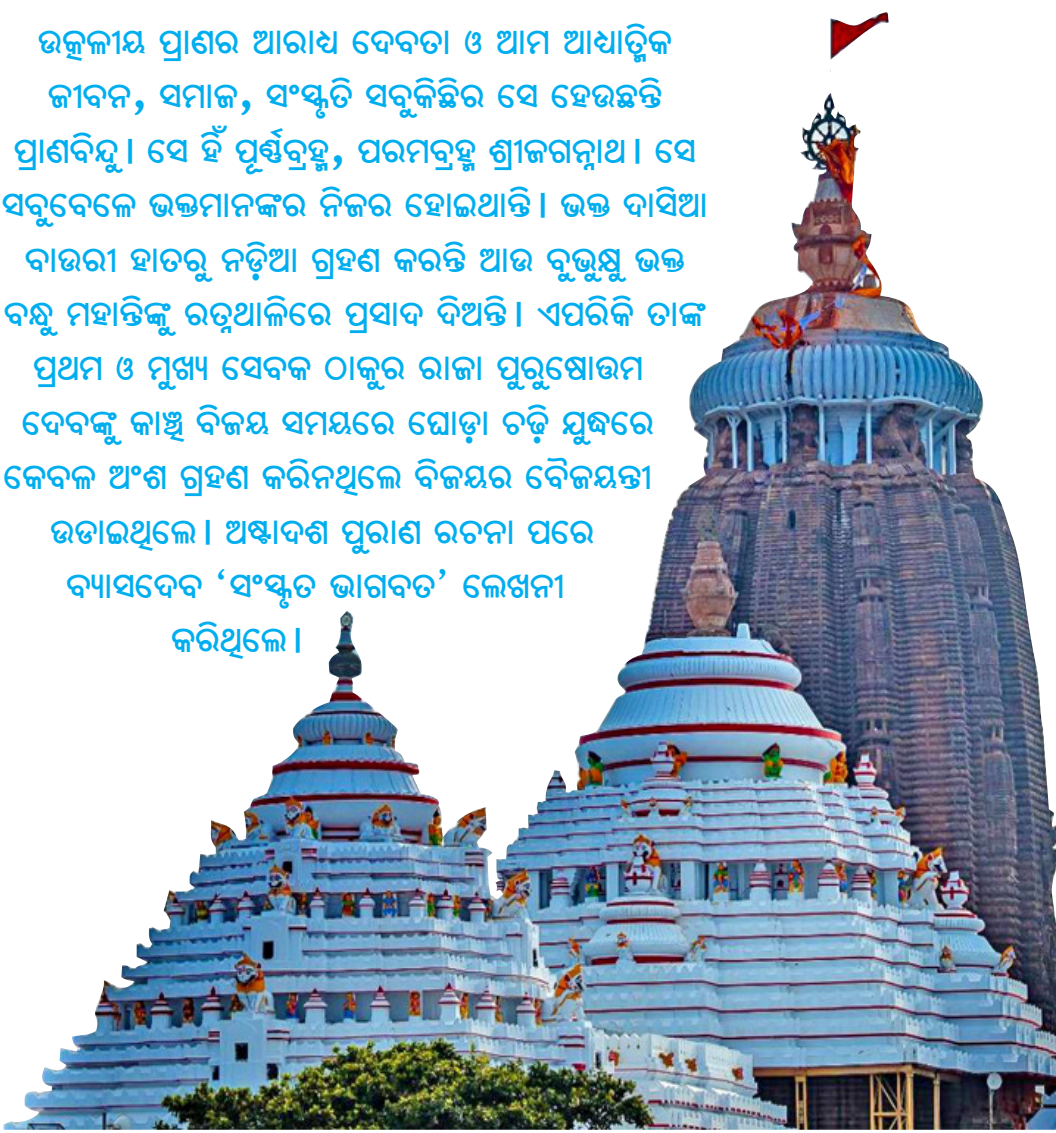
ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରାଣର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ଓ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ, ସମାଜ, ସଂସ୍କୃତି ସବୁକିଛିର ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରାଣବିନ୍ଦୁ । ସେ ହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ, ପରମବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀକରନ୍ନାଥ । ସେ ସବୁବେଳେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ନିଜର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଦାସିଆ ବାଉରା ହାତରୁ ନଡ଼ିଆ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଆଉ ବୁଦ୍ଧିଶୁ ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁ ମହାବିକ୍ରୟ ରତ୍ନଥାଳିରେ ପ୍ରସାଦ ଦିଅନ୍ତି । ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଓ ମୁଖ୍ୟ ସେବକ ଠାକୁର ରାଜା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବଙ୍କୁ କାଞ୍ଚୁ ବିଜୟ ସମୟରେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି ଯୁଦ୍ଧରେ କେବଳ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ବିଜୟର ବୈଜୟନ୍ତା ଉଡ଼ାଇଥିଲେ । ଅସଂଖ୍ୟ ପୁରାଣ ରଚନା ପରେ ବ୍ୟାସଦେବ ‘ସଂସ୍କୃତ ଭାଗବତ’ ଲେଖନୀ କରିଥିଲେ । ଲୋକକଥା ରହିଛି ଯେ, ପଣ୍ଡିତ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ମାତା ସଂସ୍କୃତରେ ଭାଗବତ ବୁଝି ପାରୁନଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଅତି ସରଳ, ମଧୁର ଓ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦକୁ ଗୁପ୍ତି ନବାକ୍ଷରୀ ବୃତ୍ତରେ ଭାଗବତ ରଚିତ କଲେ । ଏହି ଭାଗବତ କାଳ କାଳ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ପାଥେୟ ହୋଇପାରିଛି । ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ମୃତ୍ୟୁକାଳରେ ଭାଗବତ କାନରେ ପଢ଼ିଲେ ଆତ୍ମା ମୁକ୍ତିଲାଭ କରି ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଠିରେ ନିତିଦିନ ଭାଗବତ ପାଠ ହୁଏ ସେ ବୃହତ୍ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ, ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଗ୍ରହ ଦୋଷ, ବାସ୍ତୁ ଦୋଷ ଘଟେ ନାହିଁ

ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଅତି ବଡ଼ା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ କାଳକ୍ରମା ରଚନା ନବାକ୍ଷରୀ ଭାଗବତ । ଭକ୍ତ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଏହି ନବାକ୍ଷରୀ ଭାଗବତ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି, ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ । ଭାଗବତ ବୁଝି ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଭକ୍ତିଭାବର ପ୍ରତୀକ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଉପଦେଶ ଭଣ୍ଡାର ଭାଗବତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଭରି ରହିଛି । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ଥାନର ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ପରମ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତ । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଏହି ଦ୍ୱାବଶ୍ୱରୀ ଭାଗବତରେ ରହିଛନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଭାଗବତ ପଢ଼ିଲେ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ଲୀଳା ଅନୁଭବ କରିପାରିବା । **ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେତନାବାୟୀ ବାଣୀ** ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତରେ ସମୁଦାୟ ବାଚନି ସ୍ୱୟ ରହିଛି । ଏହାର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଆଗମ ବାଣୀ’, ତୃତୀୟ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସର୍ଜନା’, ଚତୁର୍ଥ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଧ୍ରୁବ ଚରିତ’, ପଞ୍ଚମ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଭଗବତ ପୁରାଣ’ ଯାତ ଭାଗ କରି ପୃଥ୍ୱୀ ବସନ୍’, ଷଷ୍ଠ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଅଜାୟିକ ଚରିତ’, ସପ୍ତମ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ପ୍ରଭାତ ଚରିତ’, ଅଷ୍ଟମ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ ଓ ଗଜୋଦଧୀ’, ନବମ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ବଂଶାନୁଚରିତ’, ଦଶମ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗୋପ, ବୃନ୍ଦାବନ, ମଥୁରା ଓ ଦ୍ୱାରକା ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଲୀଳା’, ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଦରେ ‘ଏକାକ୍ଷର ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ’ ଓ ଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱାବଶ୍ୱରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେତନାବାୟୀ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି । ଶୁକମୁନି ମାତ୍ର ସାତ ଦିନ ଭିତରେ ଅଭିଶାପ ପାଇଥିବା ରାଜା ପରାକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଏହି ମହାନ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳରେ

ରାଜା ପରାକ୍ଷିତଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ଲେଖନୀ ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ ପ୍ରଭୁ ନୃସିଂହଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ବକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି – ‘ନମଃ ନୃସିଂହ ଚରଣ, ଅନାଦି ପରମ କାରଣ’ । ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀକରନ୍ନାଥଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ ବିଷ୍ଣୁ ରୂପରେ ଗୋଲକ ବିହାରୀ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି – ‘ସେହୁ ଗୋଲକ ନିତ୍ୟ ସ୍ଥଳ, ସେହିଟି ଗିରି ନାଳାତଳ । କୋଟିଏ ଯୁଗ ଯେବେ ଯାଇ, ଏଥିରେ ଲୀଳା ନ ସରଇ’ । ବ୍ରହ୍ମରୂପା ଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବପର୍ମ ସମନ୍ୱୟର ଦେବତା । ଜଗନ୍ନାଥ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜଗତ୍ ରୂପ ନାଥ ବା ପୁରୁଷ । ସେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ସେ ସର୍ବଜ୍ଞାତା ଅବତାରୀ ପୁରୁଷ । ପରମପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମର ଅଲୌକିକ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି – ‘କିଷ୍କିନ୍ଧା ପାଦର ଶିକୁଳି, ବାଟ କଳାକାଳି ବିକୁଳି । ଚିତ୍ତିବା ଦେଖୁ ଜଗନ୍ନାଥ, ଫଣୀରେ ବାଜିଲା ଅନନ୍ତ’ । କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ମଣିଷକୁ ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଜଣଙ୍କର ଜୀବନର ଭଲମନ୍ଦ ଦିଗ ମରଣ ସମୟରେ ଜଣା ପଡ଼େ ବୋଲି ଭାଗବତରେ ଯଥା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି – ‘କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ପାଇ, ପ୍ରାଣୀର ଅବଶ୍ୟ ଭୁକ୍ତ । ପ୍ରାଣୀର ଭଲମନ୍ଦ ବାଣୀ, ମରଣ କାଳେ ତାହା ଜଣି’ ।

ଜୀବନରେ ନିତିଦିନିଆ ସମୟ ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଉପକାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବେତନା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନୀ ଭାଗବତରେ ରହିଛି – ‘ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନ ଜଗତେ, ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଧରେ ପରହିତେ । ସର୍ବେ ଚକିଦେ ବାଳବଳେ, ଯଶ ରହିବ ମହାତମେ ।’ ଅନେକ ସମୟରେ ଅନେକଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ଲୋକଟି ହେଉ ବା ଅପର ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବା ସର୍ବୋପରି ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟ, ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ଆତ୍ମୋପସ୍ଥାପନ ନୁହଁ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଭାଗବତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି – ‘କଷ୍ଟେ ଅଜିତ ଯେତେ ଧନ, ସେ ନୁହେଁ ସୁଖେ ପ୍ରୟୋଜନ ।’ ଜୀବନ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ ଜୀବନ ଚକ୍ରରେ ମୋହ, ମାୟା, ବସ୍ତୁବାଦୀ, ସଂସାରରେ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସହ କାମ, କ୍ରୋଧ, ମୋହ, ଲୋଭ ଓ ଅହଂକାର ଏ ସବୁକୁ ଦୂରରେ ଜୀବନକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକମୟ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଫଳ ଭାଗବତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୪୧୯୫୭

ସତ୍ୟ ହିଁ ପରମ ଚୈତନ୍ୟ

ଯାହା ଆମ ମାନଙ୍କର ଦରକାର ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ବିଶ୍ୱନିୟନ୍ତ୍ରୀ, ଭଗବାନ ତାହା ଆମକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବା ଯାହା ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ । ଭଗବାନଙ୍କ ବିନା ଜନ୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ଯେଉଁଠି ଭଗବାନଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଭଗବାନ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ‘ମଦ ଭକ୍ତାଃ ସତ୍ତ୍ୱ ଗାୟନ୍ତି, ଚତୁଃପାଦି, ନାରଦଂ’ ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଅର୍ଥ । ଏଥିରୁ କେହି ଅର୍ଥ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଭଗବାନଙ୍କ ମହିମାଗାନ, କାର୍ତ୍ତିକ ଯେଉଁଠି ନ ହେଉଛି ସେଠାରେ ଭଗବାନ ନାହାନ୍ତି । ସେ ସବୁ ଯାଗାରେ ସବୁବେଳେ ଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କ ନାମକାର୍ତ୍ତିକ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କରିବା ସହଜ ହୁଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ସଜାତର ମୂର୍ଚ୍ଛନା ସର୍ବଦା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ମାତ୍ର ଏହା ଅନୁଭବ କରିହେବ ରେଡ଼ିଓର ସ୍ପିକର ଲାଗାଇଲେ ଏବଂ ସେହିପରି ଭଲକଣ୍ଠିକ ଲାଲନରେ ବିକୁଳି ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଳୁଟିଏ ଲାଗାଇଲା ମାତ୍ରେ ଏହା ଆଲୋକ ବିଛାନ୍ତି ଦିଏ । ଆମ ମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବାସ୍ତବରେ ଆନନ୍ଦମୟ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତିଚେତନା ସୂକ୍ତ । ଶ୍ରୀସତ୍ୟବାଦ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟ ସମାକ୍ଷଣରେ କହିଛନ୍ତି – ‘ଆନନ୍ଦ, ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଆନନ୍ଦ । ଈଶ୍ୱର, ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଅମରତ୍ୱ ଓ ଆନନ୍ଦ ଏ ସବୁ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ । ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତି ବା ଭଗବତ ପ୍ରାପ୍ତି । ଆମେମାନେ ସତ୍ୟର ଯେତେ ନିକଟତର ହେଉଥିବା ସେତେ ଅଧିକ ସୁଖା ହେଉଥିବା, କାରଣ ସତ୍ୟର ବାସ୍ତବ ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ପରମାନନ୍ଦଙ୍କ ସହ ମିଳନ । ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ, ଅନିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନିତ୍ୟ, ଆତ୍ମା ହିଁ ସମସ୍ତ ଚେତନ ଜୀବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ସତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ପରମ ଚୈତନ୍ୟ ।

— ବୃକ୍ଷତ କୁମାର ସାହୁ
ପୁରୀ, ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୪୧୯୫୭

ସମତ୍ୱ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତିର ମାର୍ଗ

ଗୀତା ବାଣୀ

ସୂକ୍ଷ୍ମ-ଦୃଃଖ, ଲାଭ-କ୍ଷତି, ଜୟ-ପରାଜୟକୁ ସମାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହ ସକାମ କର୍ମ (ଯୋଉଁ କାମ କି ଶେଷ ଫଳ ପାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥାଏ) ନ କରିବାକୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ସଫଳ ନ ହେବାରୁ ପୁନର୍ବାର ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ “ସମତ୍ୱ ରୂପକ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଅପେକ୍ଷା ସକାମ କର୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନମାନର” । ତେଣୁ ହେ,

ଧନଞ୍ଜୟ, ନିଜର ସମତ୍ୱ (କର୍ମଫଳ ଉପରେ ସମଭାବ) ରକ୍ଷାକରି କର୍ମ କରିବାର ନିଷିଦ୍ଧ ନିଅ । ଯେଉଁମାନେ କର୍ମ ଫଳ ଉପରେ ଆଶା ରଖନ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀନ । ସମତ୍ୱବୃଦ୍ଧି ପୁରୁଷ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପକୁ ଭଲ ଭାବରେ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସମତ୍ୱବୃଦ୍ଧି ପ୍ରମୁଖ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ପାର ପାରିବେ । ମୁକ୍ତି ସମତ୍ୱବୃଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ ଶେଷ ଶୀର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଫଳକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଜନ୍ମ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ

୮୦୦ ଗ୍ଲାସ୍ ପାଣି ପିଇବା ଆବଶ୍ୟକ

କୁହାଯାଏ- ଜଳ ବିହୀନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାଶ, ଜଳ ବହୁଳ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାଶ । ଏହା ଅକ୍ଷରରେ ଅକ୍ଷର ସତ୍ୟ । ସହାୟ ଆମ ଶରୀର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରିବାପାଇଁ । ଆମେ ଜାଣନ୍ତି, କମ୍ ପାଣି ପିଇଲେ ବା ଶରୀରରୁ କଳାମୟ ଅଂଶ ହ୍ରାସ ପାଇଲେ, ତାହା ଜୀବନପ୍ରତି ଘାତକ ସାଜିଥାଏ । ତେବେ ଆମଣ ଜାଣନ୍ତି କି, ଅଧିକ ପାଣି ପିଇବା ମଧ୍ୟ ଶରୀର ପ୍ରତି ହାନିକାରକ । ଏହା ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ନେଇପାରେ । କାର୍ନାଟ୍ଟର ମ୍ୟାଲିକାଲ ଯୁନିଭର୍ସିଟି ହେଲ୍ଥ ସେକ୍ଟରର ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ଏକ ଟିମ୍ ପକ୍ଷରୁ କରାଯାଇଥିବା ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ପାଣି ପିଇଲେ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ହାତପୋତେଟ୍ଟାମିଆର ଆଶଙ୍କା ବହୁମାତ୍ରରେ ବଢ଼ିଯାଏ । ଗବେଷକମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଅଧିକ ପାଣି ପିଇଲେ ଗନ୍ତର ସେତିକିମତେ ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ପାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଫୁଲିଯାଏ ଓ ଏହାକୁ ହାଇଡ୍ରୋନେଟ୍ରାମିଆ କୁହାଯାଏ । ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମାର୍ଶିଆ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଓ ଅଭିନେତା ବୁସ୍ କା’ଙ୍କର ଏହି ହାଇଡ୍ରୋନେଟ୍ରାମିଆ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ୩୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପରଲୋକ ଘଟିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବା ଚାକରମାନେ ଫେନ କିଲର ସେବନ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କ ମଣିଷ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା ବୋଲି କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରାୟ ୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଅଧିକ ପାଣି ପିଇବାକୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏହି ଗବେଷଣାର ରିପୋର୍ଟରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି, ଆମ ଜୀବନ ପାଇଁ ଜଳ ବହୁତ ଜରୁରୀ । ଏହା ଶରୀରକୁ ହାଇଡ୍ରୋଲିକ୍ ରଖେ । ଶରୀରରେ ପାଣି କମ୍ ହୋଇଗଲେ ଉତ୍ତୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ବା କମିପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନକୁ ୮୦୦ ଗ୍ଲାସ୍ ପାଣି ପିଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ ଆମ ଶରୀରରୁ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ଜଳ ପ୍ରବେଶ କରେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ଅତିରିକ୍ତ ଚରଳ ପଦାର୍ଥକୁ ନିଷ୍କାସନ କରିପାରେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଅଧିକ ପାଣି ପିଇଲେ ସୋଡିୟମର ମାତ୍ରା ହ୍ରାସ ପାଏ । ଶରୀରରୁ ସୋଡିୟମର ପରିମାଣ କମିଗଲେ ପୁଷ୍ଟି ବ୍ୟାଧି ଓ ବାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ହାଲିଆ ଲାଗେ । ଏହା ସହିତ ମଣିଷ ଫୁଲି ଯାଏ । ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଯେ, ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ କେତେ ପାଣି ପିଇବା ଚିନ୍ତା । ସାଧାରଣତଃ ଶାରୀରିକ ସ୍ଥିତି, ଯେମିତିକି-ଭଜନ, ଓଜନ ଅନୁସାରେ ପାଣିର ମାତ୍ରା ବଢ଼ିପାରେ ବା କମିପାରେ । ସେହିପରି ଜଣେ ପ୍ରତିଦିନ କେତେ ସମୟ ବ୍ୟାୟାମ କରୁଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ପାଣିର ପରିମାଣ ବଢ଼ିପାରେ ବା କମିପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନକୁ ୮୦୦ ଗ୍ଲାସ୍ ପାଣି ପିଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

